

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

březen 2012

Vážení čtenáři, první letošní číslo našeho obecního zpravodaje má docela těžký úkol. Událostí na začátku tohoto roku bylo tolik, že mám obavy, aby se nám podařilo Vás, naše čtenáře a občany, objektivně o všem informovat.

Moc mne těší, že nás velmi pozorně čtou i naši rodáci, kteří již mnoho let v Šitbořicích nežijí. Jeden z nich nás po vydání minulého čísla prostřednictvím svých příbuzných trochu poopravil a tak doplnil článek dalšího našeho rodáka Josefa Krupičky. Ten ve svém článku o stavbě nového kostela před 100 lety uvedl, že kostel postavil stavitel Hodač ze Židlochovic podle plánů stavitele Martina z Božího požehnaní za Brnem. Takové sídlo samozřejmě na mapě v okolí Brna dnes nenajdete. Místo, kde bylo nalezeno černé uhlí, které se začalo těžit, bylo v roce 1920 přejmenováno na Zastávku u Brna.

Pan starosta vás ve svém úvodním slově o mnohém informuje. Je dobře, že obec umí dát dohromady do pospolitosti svoje občany i když často nepochopitelné zákony tomu nepřejí. Vydařená byla i letošní plesová sezóna,

do které přinesl velké oživení maškarní bál. Naši občané umí uspořádat sportovní akci evropského významu. I letos byl tradiční Turnaj mistrů světa úspěšný. Rádi píšeme jak mladá studentka pocházející z naší obce pomáhala učit děti v daleké Africe. V obecním muzeu si můžeme prohlédnout nádherné letecké fotografie Šitbořic, které pořídil náš obspolučan a pilot pan Meta Lengál. V tomto čísle jsou všechny obvyklé rubriky. Určitě Vás budou zajímat statistická čísla za minulý rok 2011.

Byl schválen rozpočet obce na tento rok. I když se všude mluví o krizi a hospodářských potížích, tak přesto se bude budovat a obec zkrášlovat. V tomto roce také některé organizace a spolky oslaví významná výročí. I o tom píšeme. Do historie se podíváme v článku Josefa Krupičky. Na cestu za svobodou v dobách druhé světové války se vydáme ve vzpomínkách pana Eduarda Urbánka. V tomto čísle uvedeme druhou část jeho pamětí.

Tak jako v každém čísle našeho zpravodaje tak i v tomto se znovu na Vás na všechny obracím s prosbou. Pište nám, informujte nás, nebo nás i kritizujte, posílejte zajímavé fotografie z akcí které se v obci konají, rádi je uveřejníme.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, tak jak jsem naznačoval v minulém čísle Štengaráčku, že začátek tohoto roku bude bohatý na kulturní a společenské akce, tak se i stalo. Během ledna a února byly v naší obci uspořádány tři plesy, Turnaj mistrů světa v koloové a Den vesnické pospolitosti. Následovat bude košť vína o Velikonočních a stavění máje na přelomu měsíce dubna a května.

V minulém čísle jsem se také zmínil o tom, že se nám podařilo získat dotaci na kompostéry. Bližší informace o kompostérech si můžete přečíst v samostatném článku. Rozpočet obce pro rok 2012 byl schválen na konci února. Dovolte mi, abych Vás informoval o tom nejdůležitějším, co tento nový rozpočet obsahuje. V letošním roce bychom chtěli zrealizovat dokončení inženýrských sítí pro prodloužení ulice Karpaty I. V současné době se dokončila úprava projektu a zahajuje se územní řízení. Součástí této akce je i vybudování automatické tlakové stanice pro posílení tlaku vody v této ulici. Další větší akcí je plánovaná generální oprava vozovky směrem od cihelny k ulici Zámeček a část ulice Zámeček dle finančních možností. Plánuje se také výstavba nové vozovky nutné pro stavbu dvou rodinných domů na ul. Divácká a rekonstrukce schodiště mezi ulicemi Dolní a Dlouhá vedle domu Josefa Buly. Letošní rozpočet také počítá s opravou sociálního zařízení v obou patrech budovy Mateřské školy. Připravuje se také oprava jednoho

bytu na nové škole. V budově staré školy a prodejně květin se budou letos vyměňovat všechna okna. V pekárně se bude opravovat podlaha. V plánu je také přístavba garáže hasičské zbrojnice. S nemalou částkou počítá letošní rozpočet tak, jako každý rok, na údržbu zeleně, čistoty a celkového pořádku v obci. K tomu patří i výsadba nových stromů za vykácené topoly u Mateřské školy.

V nedávné době jsme požádali o dotaci na výměnu všech oken a dveří v budově Sokolovny včetně zateplení obvodových stěn a stropu. Další podané žádosti o dotace jsou na úroky z úvěru, na výzbroj a výstroj pro jednotku SDH a na stavbu garáže u hasičské zbrojnice. Dále ještě připravuji žádost na sportovní areál, jednalo by se o nákup nové sekačky na hřiště. A ještě čekáme na otevření nové výzvy dotačního titulu na sběrné dvory, který nám v minulosti nevyšel.

Dále bych Vás chtěl informovat, že společně s firmou Noel řešíme možnost přivedení optického kabelu do naší obce. To by znamenalo nejen podstatné zrychlení internetu, ale i v podstatě neomezenou nabídku televizních programů podle individuálních požadavků jednotlivých účastníků. Znamenalo by to, že každý by si mohl určit, které programy chce přijímat a podle toho by se určoval i jeho poplatek za kabelovou televizi. Ve hře jsou dvě možnosti jak optický kabel finančně únosně do obce dostat. Vše závisí na mnoha jednáních s dalšími subjekty, takže o nějakém termínu realizace nechci zatím vůbec spekulovat.

Jak víte, byl 25. února byl v místní Sokolovně uspořádán Den vesnické pospolitosti. Proč byl této oblíbené akci letos dán tento neobvyklý název asi víte. Nebudu to nijak komentovat, ale je smutné, že 22 let po revoluci nemůžeme některé věci nazývat pravými jmény. Myslím, že se jednalo o další zdařilou akci a tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří se na pořádání jakkoliv podíleli. Poděkování také patří všem organizacím, které v letošním roce uspořádaly plesy a samozřejmě Robertu Zvolánkovi a dalším

příznivcům kolové za skvělou pořadatelskou činnost při pořádání Turnaje mistrů světa v kolové.

Toto vydání Štengaráčku dostáváte do rukou těsně před Velikonočními svátky. Dovolte mi, abych Vám popřál, abyste si je užili v klidu a pohodě se svými příbuznými a se sluníčkem, na které jsme všichni tak dlouho čekali.

*Antonín Lengál,
starosta*

ZPRÁVY Z OBCE

Z OBECNÍ RADY

Na svém 1. veřejném zasedání v novém roce zastupitelstvo schválilo rozpočet obce na rok 2012. Dále byly schváleny prodeje obecních pozemků v lokalitě Tocháčkova stavebníkům, kteří splnili podmínky smlouvy. Bylo schváleno oplocení zakoupeného pozemku uprostřed obce (bývalý pozemek p. Konečného). S tímto pozemkem zatím nemá obec žádné konkrétní záměry. Zastupitelstvo schválilo dotaci římskokatolické farnosti na opravu střechy kostela. Dále byla k 31. 12. 2011 provedena inventarizace majetku a pohledávek obce. Rada obce schválila opravu el. rozvodů na obecní stodole a v prodejně květin. Dále byly schváleny opravy silnic a chodníků v obci. Bylo schváleno zpracování energetického auditu na zateplení Sokolovny a bude podána nová žádost na vybudování sběrného dvora.

Více informací na www.sitborice.cz

*Hana Navrátilová,
místostarostka*

ROZPOČET OBCE NA ROK 2012

Rozpočet obce na rok 2012 počítá s příjmy v celkové výši 21 145 600 Kč, která nám spolu se zůstatky finančních prostředků z předchozího období ve výši 7 024 900 Kč dávají disponibilní prostředky ve výši 28 170 500 Kč.

Celkové výdaje obce za rok 2012 by měly dosáhnout výše 22 257 900 Kč a rozpočtová rezerva bude 5 912 600 Kč.

STRUKTURA NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH VÝDAJŮ:

budování a opravy silnic	2 000 000 Kč
opravy chodníků	350 000 Kč
stavba vodovod. tlak. stanice Karpaty	800 000 Kč
provoz a údržba ČOV	1 550 000 Kč
provoz mateřské školy	776 000 Kč
provoz základní školy	2 426 600 Kč

provoz knihovny	146 000 Kč
příspěvek na opravu střechy kostela	500 000 Kč
akce pro občany	260 000 Kč
provoz Sokolovny a sport. areálu	1 118 000 Kč
provoz a opravy bytových jednotek	489 000 Kč
provoz a opravy nebytových jednotek	764 000 Kč
veřejné osvětlení	347 000 Kč
odvoz komunálního odpadu	1 035 000 Kč
pořízení kompostérů pro občany	1 157 300 Kč
údržba veřejných prostranství	1 789 400 Kč
provoz a údržba penzionu	153 000 Kč
provoz jednotky SDH, stavba garáže	957 000 Kč
zastupitelstvo	968 000 Kč
místní správa	1 806 600 Kč
splátka půjčky na stavbu ČOV	1 056 000 Kč

PŘÍJMOVÁ STRÁNKA ROZPOČTU:

poplatky za odvoz odpadu	850 000 Kč
ostatní poplatky	142 000 Kč
daň z nemovitostí	1 400 000 Kč
dotace na výkon veřejné správy	850 800 Kč
dotace na pořízení kompostérů	986 300 Kč
dotace z programu Zelená úsporám	420 000 Kč
příjmy za stočné	1 225 000 Kč
příjmy za pronájem bytů	300 000 Kč
příjmy za pronájem ostatních budov	200 000 Kč
příjmy z prodeje pozemků	250 000 Kč
příjmy z výnosů daní od státu	12 250 000 Kč

Jak je z předkládaných čísel zřejmé, hlavní zdrojem příjmů obce je podíl na vybraných daních státu, které jsou za pomoci různých koeficientů rozdělovány mezi města a obce. Jak si lehce zjistíte výpočtem, vychází nám příjem cca 6300 Kč ročně na občana - a s touto výší příjmů tedy musí naše obec hospodařit, na rozdíl od Prahy a ostatních velkých měst, kde výše příjmu na jednoho občana dosa-

huje cca 25 000 Kč na občana a rok. I s těmito příjmy jsme schopni hospodařit, ovšem při neustále se zvyšujících nákladech nám zbývá stále méně prostředků na investice a rozvoj. Doufejme, že se nakonec podaří naši politickou reprezentaci po létech planých slibů nakonec dotlačit ke změně rozdělení rozpočtových příjmů obcí tak, abychom mohli nejen pouze opravovat, ale plánovat a uskutečňovat rozvoj obce.

*Pavel Halas,
předseda finančního výboru*

NOVÉ OBČANSKÉ PRŮKAZY

V souvislosti s nabytím účinnosti novely zákona o občanských průkazech dochází od 1. 1. 2012 k zásadním změnám ve vydávání občanských průkazů, a to např.:

- při podání žádosti o vydání občanského průkazu se strojově čitelnými údaji již občan nepředkládá fotografii – ta bude pořízena přímo na příslušném pracovišti
- žádost o vydání OP již nebude možné podat na libovolném matričním úřadě, ale o vydání bude možné žádat na kterémkoliv úřadě s rozšířenou působností v rámci celé ČR
- bude možné nechat vyhotovit občanský průkaz i pro dítě ve věku do 15 let (nepovinné)
- občanské průkazy budou plastové a budou mít rozměr jako nové řidičské průkazy
- do občanského průkazu se již nebudou zapisovat údaje o dětech ani o manželech
- občan se bude moci rozhodnout, zda si nechá zapsat do občanského průkazu údaj o rodinném stavu

Občanské průkazy se na Obecním úřadě Šitbořice již nevyrizují! Občané si mohou o vystavení nového OP požádat prostřednictvím Městského úřadu Hustopeče, který je naším nejbližším úřadem s rozšířenou působností. K vyřízení prvního občanského průkazu již není třeba předkládat osvědčení o státním občanství ČR.

*Růžena Stehlíková,
matrikářka*

KOMPOSTÉRY DO DOMU

Vážení spoluobčané, situace kolem kompostérů je následující: Ze státního fondu životního prostředí jsme obdrželi rozhodnutí o přidělení dotace na pořízení 400 ks kompostérů. Jedná se o celkovou sumu bezmála 1 mil. Kč. Z toho bude dotace činit 90 % a zbytek bude hrazen z rozpočtu obce. Nedávno proběhlo výběrové řízení na dodavatele. Vzhledem k výši dotace jsme nechtěli, aby se do tohoto výběrového řízení přihlašovali pochybní dodavatelé s pochybnými výrobky, kterých je na našem trhu spousta. Udržitelnost tohoto projektu je dotačními podmínkami stanovena na 5 let, z tohoto důvodu jsme požadovali tu nejvyšší kvalitu, aby se kompostéry vlivem mrazu a ÚV záření za pár let nerozpadly. Pokud by nějaký

levný typ kompostéru tuto dobu 5 let nevydržel, hrozilo by vrácení celé dotace. Proto jsme nastavili poměrně tvrdé požadavky na technickou specifikaci výrobku pro výběrové řízení. Díky těmto náročným požadavkům na kvalitu se do soutěže nakonec přihlášily pouze tři firmy. Jedna byla vyřazena za nesplnění technické specifikace a vítězem se stala firma Milan Rigó z Třebíče. Výrobce těchto vítězných kompostérů je rakouská firma Container Trading WFW GmbH. Jedná se zřejmě o nejkvalitnější kompostéry na našem trhu s nejvyšší životností. Dodávka v celkovém množství 400 ks, by měla proběhnout nejpozději do poloviny května tohoto roku. Ti z Vás, kteří jste si kompostér objednali, ho získáte zdarma na základě podpisu nájemní smlouvy s obcí. V této smlouvě bude uvedeno např. to, že po dobu pěti let je vlastníkem kompostéru obec, že ho po tuto dobu musíte používat, že ho nesmíte prodat, zastavit ani převést na jinou osobu a že musíte umožnit případnou kontrolu plnění těchto podmínek. Po uplynutí pěti let budou kompostéry bezúplatně převedeny na jednotlivé nájemníky.

Dodavatelská firma ještě před vydáváním kompostérů provede osvětu, jak je správně používat a každý při odběru obdrží písemné materiály s návodem na správné kompostování. O dalším postupu, budete včas informováni.

*Antonín Lengál,
starosta*

DEMOGRAFICKÉ ZMĚNY V R. 2011

EVIDENCE OBYVATEL ZA ROK 2011

	<i>muži</i>	<i>ženy</i>	<i>celkem</i>
Narodilo se	14	11	25
Zemřelo	10	11	21
Přistěhovalo se			22
Odstěhovalo se			23
Stav obyvatel k 31. 12. 2011			1927
Uzavřeno manželství celkem			11
před obecním úřadem			5
před církví římskokatolickou			6

V ROCE 2011 SE NARODILY TYTO DĚTI:

Kalendová Nela, Lengál Nikolas, Hanák Tomáš, Matušková Barbora, Tomancová Julie, Kleinová Šarlota, Kleinová Ester, Klein Matěj, Rozínek Filip, Jarnotová Lucie, Klimešová Adéla, Podlucky Ondřej, Tropp Vojtěch, Vozdecká Nikol, Tihlařík Albert, Valíček Max, Valíčková Sára, Konečná Kristýna, Mrázik Matyáš, Mrázik Tadeáš, Kameník Matyáš, Matýšek Alexandr, Němečková Natálie, Kaňa David, Kaňa Michal

V ROCE 2011 ZEMŘELI TITO OBČANÉ:

Kadlecová Anna, Tihlařík Vladimír, Matušková Vincencia, Klimešová Ladislava, Vagner Tomáš, Tomanec František, Lejska Jan, Zoubek František, Kovaříková Antonie,

Tihlařík Josef, Matýšek Josef, Nevídal Eduard, Konečná Marie, Nevídalová Pavlína, Tihlařík Jan, Vozděková Marie, Kaňová Jiřina, Vozdecká Rosálie, Pospíšil Vladimír, Nevídalová Marie, Jarnotová Ludmila

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ OBČANŮ V ROCE 2012

100 let: Lengálová Božena – nejstarší občanka obce

96 let: Konečný Ferdinand

94 let: Tyblová Jenověfa, Matuška Jan

93 let: Kokešová Zdeňka

92 let: Konečná Marie

91 let: Bočková Marie, Fraňková Marie

90 let: Rozkydalová Ludmila

85 let: Zoubková Pavlína, Vozdecká Albína, Vozdecká Františka, Vozdecká Marie, Tihlaříková Anežka, Steinbock Miroslav, Běloušková Marie, Vozdék Metoděj, Zoubková Marie, Konečná Anna, Schubertová Ludmila, Lengál Metoděj

80 let: Matýšková Marie, Lengálová Jaroslava, Studýnková Anna, Lengál František, Holcapfl Vilém, Hanáková Ludmila, Fiala Antonín, Navrátil František, Navrátilová Marie, Nevídalová Vilémína, Kaňa Antonín, Němeček Josef, Lengál Zdeněk

*Růžena Stehlíková,
matrikářka*

KULTURNÍ DĚNÍ V OBCI

Tak jako každý rok i letos bych chtěla na začátku roku poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli na kulturních akcích v naší obci. Každý kdo alespoň trošku sleduje dění v obci si musí říci, že jsou mezi námi šikovní a nápadití lidé, kterým záleží na tom co se v obci děje. Máme tu akce, které pořádá pro naše občany jak obec, tak i organizace a různá sdružení. Akce tradiční, které se konají už pravidelně nebo nové akce, které si teprve získávají své příznivce. Velký ohlas měl letos Maškarní ples. Je vidět, že když se naskytne příležitost tak se naše mládež umí bavit i jinak než v hospodách a na diskotékách. Hlavně musíme pochválit ty, kteří si dali tu práci a masky si vyrobili sami. Tradičně velký ohlas měla akce letos nazvaná Den vesnické pospolitosti. Nevím, proč by takovéto akce neměly být nazývány svým pravým jménem a k čemu nás ještě nesmyslná nařízení a zákony budou nutit. I přes to ale akci navštívilo velké množství příznivců dobrého jídla a pití. Proto ještě jednou děkuji všem, kteří se zasloužili o kulturní dění v naší obci a přeji hodně úspěchů v pořádání dalších akcí.

*Hana Navrátilová,
místostarostka*

KRÁTKÉ ZPRÁVY

MAŠKARNÍ PLES

V sobotu 11. února 2012 jsme uskutečnili 1. maškarní ples. Věnovali jsme přípravě mnoho času a tak jsme s napětím očekávali účast masek i ostatních občanů. A skutečnost předčila naše očekávání. Jsme rádi, že se i v této nelehké době dovedeme bavit a vynaložíme nemalé úsilí na vymýšlení a zhotovení kostýmu. Za to patří všem obrovské poděkování.

Ještě jednou chceme touto cestou poděkovat Romanu Vašíkovi za rámy na dekorace, Kamči Lengálové za nád-

herné kresby a nakreslení dekorací, Zdeně Nevídalové za nákup látky na kostýmy a velký dík patří Janě Zvolánkové za ušití sukní na náš půlnoční taneček.

Děkujeme také všem, kteří přítomné po celý večer obsluhovali a sponzorům za ceny do tomboly. Dětem ze základní školy jsme jako poděkování za jejich krásně zpracované škrabošky a masky věnovali karnevalové čepičky a zapůjčili obrázové dekoraci k výzdobě jejich karnevalu.

*Za šitbořický „Babinec“
Renata Stříbrnská*

ŠITBOŘICE OČIMA PILOTA

V neděli 4. března byla v prostorách obecního muzea ve staré škole zahájena výstava leteckých fotografií naší obce. Autorem byl náš rodák Metoděj Lengál, který se před nedávnem vrátil zpět do rodné vesnice. Sloužil u letectva v československé armádě a dosáhl hodnosti podplukovníka. Letectví je jeho velkou vášní a láskou. O létání a lidech kolem letadel napsal dvě knihy. I ve svém pozhnaném věku je držitelem pilotního průkazu a hlavně majitelem malého letadla. Mnohokrát jsme ho mohli vidět nad rodnou obcí a také několik našich občanů se může pochlubit, že je strýc Meta povozil. V obecním muzeu vystavil fotografie, které byly pořízeny z jeho letadla. Na snímcích je poznat, že pan Lengál

Pan Lengál se starostou obce při zahájení výstavy.

foto: Josef Zelinka

je nejen výborný pilot, ale také vnímavý a citlivý fotograf. Nafotil obec v různých ročních dobách a z různých světových stran. Dokonce se mu podařilo zachytit netradičně Šitbořské hody. Ukázal nám že naše obec je opravdu hezká ale má své zvláštní kouzlo i při pohledu z nebes.

Josef Zelinka

CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM

To je název celostátní mediální kampaně na podporu čtenářství. Cílem je podpořit pravidelné předčítání knih dětem, které prostřednictvím společného čtení formují dobré vzájemné vztahy v rodině a vytváří kladný vztah dítěte ke knihám.

Na začátku nového tisíciletí, kdy dětské zábavě kraluje svět počítačů, internetu a televize, musíme začít pracovat na záchraně komunikace mezi rodiči a dětmi. Televize dítě neobejme, nepřitulí se, neodpoví na jeho dotazy. Každý z nás si uvědomuje, že jde o moudrý a přirozený kontakt s dítětem, prohlubují se vzájemné vazby, roste důvěra v rodiče, dítě se cítí důležité a milované. Rozšiřuje se jeho slovní zásoba, myšlenkové obzory. Malá časová investice může pro dítě znamenat velký přínos. Proto čtème dětem 20 minut denně. Každý den!

Od 16. dubna můžete každé pondělí v 16:00 hod. přijít se svými dětmi do knihovny na pohádkové čtení.

*Helena Sigmundová,
knihovnice*

POZVÁNKA NA RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

Také letos pořádá místní skupina M.R.S. Šitbořice rybářské závody a dětský den na rybníku. V loňském roce jsme v rámci brigád opravili podlahu a vnitřní část naší chatky tak aby sloužila i do dalších let. Takže v sobotu 19.5. se pořádají rybářské závody pro dospělé – zahájení v 6.00. V neděli 20.5. rybářské závody pro děti a mládež a od 10.00 hodin dětský den který připravujeme již tradičně s obecním úřadem Šitbořice a turistickým oddílem TOM Sluníčko. Samozřejmě přichystáme občerstvení a v neděli rybí kuchyni. Rovněž provedeme jarní zarybnění a před závody vsadíme několik větších kusů kaprů tak abyste si zachytili. Tímto vás všechny za rybáře Šitbořice zvu.

František Lejska

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

EDUKATIVNĚ STIMULAČNÍ SKUPINY

Letos navštěvovalo skupinky 17 dětí s rodiči. Snad se nám i letos podařilo rodičům ukázat, jak si s dětmi hrajeme, pracujeme a připravujeme je na vstup do školy.

JEZDECKÝ KLUB KAVERTO

Chtěla bych Vám představit nově vzniklé občanské sdružení JK Kaverto, což je malý rodinný jezdecký klub, který vznikl na přelomu nového roku u nás v obci.

Pro zájemce z řad veřejnosti máme širokou nabídku služeb, ze kterých si jistě vyberete. Pro děti i dospělé nabízíme svezení na koni na jízdnárně i v přírodě, jezdecký kroužek, členství v jezdeckém klubu, výukové lekce, prázdninové pobyty či prodej dárkových poukazů.

Hlavní součástí našeho klubu jsou prozatím tři koně. Jeff – 24letý valach, Unie – 16letá kobylička, která bude mít v červnu hříbě a Deny – 15letý valach plemene hucul.

Děvčata z našeho klubu: Martinka, Jiřinka, Erika.

foto: Veronika Drabálková

Již v loňském roce jste nás mohly s koňmi potkat na různých akcích. Jako třeba na Babských hodech, Svatováclavských slavnostech, na Živém betlému. I v tomto roce se rádi zúčastníme. Nestyďte se přijít a požádat o účast koní na vašich akcích či oslavách a to i soukromých, vždy se rádi domluvíme. Bohužel se o chystané akci většinou dovíme až pozdě a již nezbývá čas na domluvu a přípravu.

Letos máme například v plánu: jezdecký kroužek pro děti ze ZŠ, dětské jezdecké dny, prázdninové pobyty, svezení dětí na stavění máje či hodech. Rádi vás uvítáme.

Více informací o klubu si můžete přečíst na našich internetových stránkách www.jk-kaverto-sitborice.cz

*Za JK Kaverto
Veronika Drabálková*

PLAVECKÝ VÝCVIK

Plavecký výcvik jsme absolvovali v Hustopečích s 11 dětmi. Přes počáteční ostych, někdy i strach, můžeme říct, že máme ve školce zdatné děti.

10 lekcí probíhalo ve velkém i malém bazénu pod vedením učitelky plavání. Velmi oblíbený byl pobyt v sauně. Na závěr výcviku viděly děti vodníka, dostaly kapříky se šupinami a ve školce diplomy.

MASOPUSTNÍ REJ

Tato akce se již stala tradicí, u dětí velmi oblíbenou. Děti se ve školce ustrojily do masek. Následoval průvod masek po celé školce za zpěvu písničky Pojdme spolu muzikanti, kterou děti doprovázely i hrou na orfovy hudební nástroje. Pak se každá maska ostatním představila a začalo to pravé veselí. Společně jsme si zatancovali, zahráli spoustu her, vyfotili se a nechybělo ani ovocné občerstvení. Byli jsme všichni unavení, ale spokojení z pěkného společného zážitku.

*Marta Nečasová,
učitelka*

NÁVŠTĚVA HASIČSKÉ ZBROJNICE

Každoročně se účastníme soutěže Požární ochrana očima dětí, kterou pořádá Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Aby měly děti dostatečnou inspiraci a mohly malovat na základě prožitku, domluvila paní ředitelka začátkem března návštěvu v hasičské zbrojnici.

Hned po svačině jsme se vydali na cestu. Děti byly plné očekávání, některé se těšily, některé šly s obavami, co je v cizím prostředí čeká. U hasičské zbrojnice na nás už čekali tři usměvaví a příjemní hasiči Jirka, Martin a Karel. Předvedli dětem hasičský oblek s přilbou a všemi doplňky. Potom jsme si prohlédli hasičské auto a jeho vybavení. Děti si mohly vyzkoušet záchranářskou nosítka, osahat si baterku, vysílačku, hasící pistoli a posadit se do kabiny auta. Na závěr jim hasiči ještě nabídli sladkou odměnu. Vraceli jsme se se spoustou zážitků, které děti druhý den výtvarně ztvárnily.

Návštěva hasičů.

foto: Miroslava Kominacká

„Pramosáčci“

foto: Miroslava Kominacká

Zdařilé obrázky jsme odevzdali do soutěže. Věříme, že se budou líbit. Všem hasičům, kteří nám návštěvu umožnili, děkujeme.

*Táňa Neugebauerová,
učitelka*

VÝSTAVA V MUZEU

Na začátku března byl náš vzdělávací plán v MŠ zaměřený na téma Naše vesnice, proto jsme moc přivítali výstavu fotografií pana inženýra Mety Lengála. Děti si s nadšením prohlížely obrázky a hledaly, kde je školka, kostel, obecní úřad a jiné místní objekty. Některé děti si našly i svůj dům. Výstava se nám moc líbila.

PODĚKOVÁNÍ

Z důvodu zvýšení bezpečnosti dětí na výletech a akcích mimo MŠ jsme požádali Pramos o zakoupení kšiltovek pro děti. Dohodli jsme se, že nám pořídí kšiltovky v barvě oranžové a žluté podle tříd s logem firmy. Pramos navíc pořídil dětem trička a věnoval školce sponzorský dar v hodnotě téměř 11 tis. Kč, za který jménem našich dětí děkují. Děti budou na výletech jako „Pramosáčci“ dělat Pramosu reklamu.

ZÁPIS DĚTÍ

Ve čtvrtek 17. května 2012 se uskuteční zápis dětí do mateřské školy na školní rok 2012 – 2013. Dopoledne od 9.30 hod do 11.30 hod a odpoledne od 14.00 hod do 16.00 hod. V uvedenou dobu bude mateřská škola přístupná všem rodičům a dětem, kteří se chtějí s prostředím mateřské školy seznámit. Protože podmínkou přijetí dítěte do MŠ je absolvování povinného očkování, přineste očkovací průkaz a rodný list dítěte.

Kritéria pro přijímání dětí do mateřské školy

- Děti s trvalým pobytem v Šitbořicích
- Děti, které mají předanou písemnou žádost o přijetí v termínu
- Děti zaměstnaných rodičů

- Děti s celodenní docházkou
- Děti s polodenní docházkou
- Děti s jiným trvalým pobytem

Pokud splní kritéria více dětí, rozhoduje věk dítěte. Na přijímání dětí v posledním roce před zahájením školní docházky se kritéria nevztahují, jsou vždy přijaty všechny děti podle školského zákona.

*Miroslava Kominacká,
ředitelka*

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

LYŽAŘSKÝ VÝCVIKOVÝ KURZ

21. – 24. února, se přihlášení žáci 2. stupně od 6. do 9. třídy zúčastnili, tak jako v loňském roce, lyžařského a snowboardového výcviku v Němčičkách. Počasí nám přálo, nepanovaly třeskuté mrazy, čemuž jsme byli svědky na začátku února, ani nebylo příliš teplo. Žáci prošli dopoledne i odpoledne 2,5hodinovým výcvikem a večer měli ještě možnost nočního hodinového lyžování. Této možnosti většinou využili takřka všichni! Během výcviku se lyžaři zdokonalili ve svém umění a drtivá většina „prknařů“ se z úplných začátečníků proměnila ve velmi zdatné snowboardisty. Jídlo bylo velmi dobré a doprovodné programy jako karaoke, výlet na rozhlednu nebo diskotéka v maskách se také velmi povedly. Podtrženo, sečteno – celý kurz se díky bezproblémovým žákům, profesionálnímu a kamarádskému personálu areálu v Němčičkách i učitelům velmi zdařil. Proto díky všem!

ZÁPIS ŽÁKŮ DO 1. TŘÍDY

Na zápis dětí se ve školním roce 2011/2012 dostavilo celkem 19 žáčků. Paní učitelky z prvního stupně zjišťovaly zábavnou formou jejich školní zralost a každé dítě dostalo příležitost ukázat své schopnosti a dovednosti. Přejeme všem dětem mnoho úspěchů při nástupu do školy!

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ:

Florbal: 16. 2. se naše deváťáčky zúčastnily krajské-

Lyžařský výcvikový kurz v Němčičkách.

foto: Petra Strouhalová

Mažoretky na školním karnevalu.

foto: Kateřina Muchová

ho kola Orion florbal cup ve Slavkově u Brna. Ve velké konkurenci se umístily na 1. místě v kraji a postoupily do kvalifikace o postup do republikového finále ve Žďáru nad Sázavou. Tam se jim 7. 3. podařilo přehrát všechny soupeře a po roce se tak opět podíváme mezi nejlepších 6 týmů v republice! Držíme pěsti.

Vítězný tým: Tereza Baranová (4 góly v turnaji), Marie Halasová (1), Nikola Hofferíková (1), Hana Košvicová, Hana Dopitová, Pavlína Steinbocková (1), Lucie Němečková, Kateřina Vahalová, Vendula Nováková.

Recitace: v soutěži Můj kraj v poezii a próze, která se konala v Brně. Dvojice žáků 5. třídy – Tomáš Lengál a Tomáš Svoboda zvítězili ve své kategorii s připraveným textem o Šitbořicích. Druhá dvojice Renáta Viktorinová a Pavel Tesař přednesli text o Mikuláši od bratří Mrštíků a obsadili skvělé 2. místo. Blahopřejeme!

KARNEVAL

Nedělní odpoledne 18. 3. patřilo již tradičně dětem a rodičům, kteří přišli na dětský karneval. Pro žáky byly připraveny zajímavé hry, při kterých se zpívalo, tančilo a soutěžilo. Zábavu měl na starosti klaun z agentury Vendulka, který děti doprovázel po celou dobu. Program byl zpestřen vystoupením mažoretok z Těšan, mezi nimiž byly i žákyně naší školy. Rej masek vyvrcholil vylosováním nejpovednějších převleků a vítězové byli odměněni hodnotnými cenami a sladkostmi. Vše bylo zakončeno tombolou, kde každý získal některou z cen. Děkujeme za příspěvky do tomboly a doufáme, že příští rok se sejdeme opět v tak hojném počtu!

PLÁNOVANÉ AKCE

- 27. 3. – Sběr papíru
- 13. 4. – Den otevřené výuky pro okolní školy
- květen – Den matek
- červen – Výlety, exkurze

Více na www.zssitborice.webnode.cz

*Mgr. Tomáš Mottl, Mgr. Petra Strouhalová,
PaedDr. Jarmila Novotňáková*

Z FARNOSTI

FARNÍ KOUTEK

- Tentokrát již dvanáctá Tříkrálová sbírka byla opět rekordní – podařilo se vybrat 81 648,- Kč. Všem, co přispěli chudým a potřebným, patří upřímné Pán Bůh zaplať! Jen pro zajímavost, za dvanáct let, co se u nás sbírka pořádá, se podařilo vybrat již 804 345,- Kč.
- V lednu oslavil náš rodák Mons. Josef Stejskal, arciděkan a čestný kanovník Svatoštěpánské kapituly, krásné 90. narozeniny. Mons. Josef Stejskal se narodil 21. ledna 1922 v Šitbořicích. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1949 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. Nejprve působil jako kaplan v Poštorné, Děčíně – Podmoklech (od března 1951) a České Lípě (od 1. července 1952). Od 1. února 1954 byl ustanoven administrátorem arciděkanství v Horní Polici a administrátorem excurrento v Jezvě a Žandově. Začátkem 90. let 20. století zavedl ve své farnosti poutní mariánská setkání vždy první sobotu v měsíci, která si získala značnou oblibu. Po více než 37 letech ve funkci administrátora byl k 1. dubnu 1991 jmenován arciděkanem, od 21. října 1996 se stal také čestným kanovníkem Katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích a 3. ledna 2001 byl jmenován monsignorem. V současné době je jedním z nejdéle působících duchovních správců v činné službě.
- V neděli 29. ledna se v klubovně KLASu uskutečnilo zajímavé setkání se salesiánskou dobrovolnicí, která působila od září 2010 do června 2011 ve městě Lubumbashi v africkém Kongu. Byla jí teprve jednadvacetiletá rodačka z Velkých Hostěrádek Markéta Lengálová.
- První únorovou neděli se vypravili naši ministranti na

PRANAF (prázdniny na faře). I když bylo domluvené ubytování v Lovčicích, kvůli krutým mrazům a zamrzlé vodě se opět uskutečnila na Vrbici. Ale klukům to nijak nevadilo a týden si užili i tak.

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU

Ve středu při večerní mši bude společné udílení svátosti pomazání nemocných.

Zelený čtvrtek (5. dubna) – v 19.00 hodin večerní mše na památku poslední večeře Páně s umýváním nohou vybraným mužům. Po ní bude následovat celonoční adorace v „Getsemanské zahradě“.

Na Velký pátek (6. dubna) – celonoční adorace z předchozího dne bude v 7.30 ukončena modlitbou ranních chval. Tento a následující den budou v 6.00, 12.00 a 18.00 chodit klapači a večer v 19.00 započnou velkopáteční obřady s pašijemi a s uctíváním kříže.

Bílá sobota (7. dubna) – ráno v 7.30 společná modlitba ranních chval, po celý den možnost ztišení se v modlitbě a rozjímání u „Božího hrobu“, noční obřady velikonoční vigilie začnou ve 20.30 před kostelem žehnáním ohně.

V den Zmrtvýchvstání Páně (8. dubna) – slavnostní bohoslužby v pravidelném čase v 7.30 a v 10.30 s žehnáním pokrmů. Pokud bude příhodné počasí tak odpoledne od 15.00 do 17.00 můžete vystoupat na věž kostela ke zvonnám a podívat se na vesnici z ptačí perspektivy.

Na velikonoční pondělí (9. dubna) – budou mše svaté v 7.30 a 10.30.

více naleznete na www.farnostsitborice.cz

Ladislav Lengál

100 LET JEDNOTY ORLA ŠITBOŘICE

Vážení spoluobčané, jednota Orel Šitbořice po 3. obnově Orla oslaví letos 100leté výročí svého založení. Původní zápisy a protokoly o založení se nedochovaly, ale máme zápisy od roku 1931 do roku 1951, kdy byl Orel násilně umlčen a z těchto zápisů je nožné mnoho vyčíst.

Dům Orlovna byl vybudován Katolickým spolkem pro Orla a byl slavnostně i s klíči předán Orlu 2. července 1933, kdy byla Orlovna vysvěcena brněnským biskupem msgr. Karlem Skoupým. Této slavnosti byl přítomen i člen vlády msgr. Jan Šrámek, který provedl slavnostní odhalení pamětní desky p. Tomáši Šilingrovi, bývalému zemskému zmocněnci pro Hustopečsko a Židlochovicko a čestnému občanu obce Šitbořice. K jeho poctě byl spolkový dům nazván domem Šilingrovým. Při příležitosti předání orlovny se konalo župní veřejné cvičení župy Sedlákovy a vesnicí prošel majestátný průvod 550ti členů Orla a příznivců (32 krojovaných na koních, 12 cyklistů, 4 prapory a 2 kapely).

Orelské cvičení 4.10.1946.

O čtyři roky později, 15. srpna 1937 bylo dobudováno přísálí, výčep a sociální zařízení a horní sál. Vše bylo předáno ve zmíněném datu a to při příležitosti 25. výročí založení jednoty což stanovuje rok založení.

V dnešní době má jednota 84 členů, z toho 39 je do 18 let, a 5 členů je do 26 let. Při příležitosti 100ho výročí

uspořádá jednota 22. ročník župní Mariánské štafety (25 jednot), která se bude konat 8. května 2012. S jejím programem budete ještě seznámeni.

František Urbánek

80 LET KOPANÉ V ŠITBOŘICÍCH

Kopaná se v Šitbořicích začala hrát v druhé polovině minulého století. Hrál se na malém plácku zvaném „Rovinka“, který si mladí chlapci postupně zvětšovali a upravovali. Hráli jen mezi sebou, bez dresů, v civilním oblečení, bez větších znalostí herních pravidel. V roce 1931 se vrátil z učení v Praze František Hicapfl, který v Praze chodil na mistrovské zápasy, hlavně Sparty Praha. Věděl o kopané víc než místní zájemci o tuto hru. Začaly se hrát i přátelské zápasy s okolními vesnicemi. Do soutěže se mužstvo přihlásilo v roce 1932.

Od této doby se počítá začátek kopané v Šitbořicích. Byl vytvořen výbor, který se skládal hlavně z tehdejších živnostníků. Prvním předsedou byl zvolen kovář František Nevídal. Hrál se až do konce 30. let, kdy se SK rozpadl hlavně z nedostatku hráčů. Brzy se ale, za velké podpory některých hráčů a funkcionářů, hrálo znovu. Klub se ještě jednou rozpadl koncem 40. let. Opět na krátkou dobu. V té době se hrálo i několik zápasů mimo soutěž. V roce 1945 proti Sovětským vojákům. V roce 1948 dokonce přátelské utkání s prvotníkovými Židenicemi. Začátkem 50. let začal hrát za mužstvo dospělých Šitbořický rodák, jeden z nejlepších hráčů tehdejšího Hustopečského okresu, Jaroslav Viktorin. Mužstvo poprvé postoupilo do vyšší soutěže 1957 – 1958. V roce 1968 se u nás hrálo přátelské utkání mezi 1. mužstvem a mužstvem z Vídně. Okresní přebor se hrál ještě dvakrát a to v letech 1964 – 1969 a 1992 –

Jedna z mála dochovaných fotek fotbalistů na Rovince.

1996. Když se hrál okresní přebor, hrálo v mužstvu několik výborných hráčů, kteří by při větší trénovanosti mohli myslet i na vyšší příčky. V 70. letech se začalo lépe pracovat s mládeží, s žáky a dorostem. Největší úspěch oddílu je z roku 1989, kdy se starší žáci stali přeborníky okresu. Mužstvo trénoval Jan Daniel. Mužstvo dospělých hrálo III. třídu a spadlo do nejnižší soutěže VI. třídy.

V dnešní době, i když se podmínky pro hru podstatně zlepšily (hřiště, kabiny, zázemí), je mužstvo dospělých na nelichotivém 14. místě. Chybí ucelenější práce s mládeží, chybí funkcionáři. Je třeba si vzít příklad z oddílů, kde se dlouhodobě daří. Musíme věřit a také pomoci, aby se výkonnost v brzké době změnila k lepšímu.

Oslavy 80ti let kopané se uskuteční 26. – 30. června.

Antonín Tesař,

funkcionář OK v letech 1967 – 1991

DOBROVOLNICÍ V AFRICE

Někteří z vás navštívili přednášku naší rodačky, která v klubovně Klasu vyprávěla svoje zážitky z jejího působení v africkém Kongu. Jelikož přednáška byla podle účastníků velice zajímavá, oslovili jsme její autorku, aby o svém pobytu v Africe napsala i do Štengaráčku.

V maturitním ročníku jsem nutně přemýšlela, co vlastně dál, kam po maturitě. Rozhodla jsem se prozatím nejít

na vysokou školu, ale zamířit někam jinam. Přihlásila jsem se proto do dobrovolnického programu Cagliari Salesiánské asociace Dona Boska. Po roční důkladné přípravě jsem nasedla na letadlo do Demokratické republiky Kongo.

Slovo Kongo zní v našich zeměpisných šířkách hodně strašidelně. Pokud se při něm někomu vybaví něco jiného než černoši a sloni, jsou to většinou zbraně, vojáci, znásilňování a humanitární katastrofa. Já jsem se ale vydala do oblasti, kde se potýkají s jinými problémy – především s vysokým počtem dětí žijících na ulici. Pracovala jsem v centru právě pro děti z ulice ve městě Lubumbashi. Mou

hlavní náplní byla práce ve škole, dostala jsem na starosti několik náctiletých kluků, kteří dětství strávili protloukáním se životem na ulici a vším, co s ním souvisí – drogami, alkoholem, krádežemi. Do školy se dostali až v pokročilém věku, zároveň na nich byla jasně patrná dlouhodobá zkušenost s drogami. Ale přestože nám společné učení šlo hodně ztuhla a oni se v patnácti letech teprve učili slabikovat, kluci byli vděční hlavně za to, že se jim někdo plně věnoval.

Strávila jsem téměř rok v centru pro kluky, které jejich vlastní rodina většinou vyhnala na ulici, protože v nich viděla pro sebe nebezpečnou hrozbu – dítě posedlé zlými duchy. V Kongu to není neobvyklá věc. Stane-li se v rodině nějaké neštěstí, je viníkem většinou dítě, které rodina označí za čaroděje. Po všelikém fyzickém trýznění, kterým se většinou šaman snaží z dítěte zlé duchy vyhnat, dítě buď samo uteče, nebo rodina nazná, že se vyhánění zlých sil nezdařilo, a vyžene jej sama. Kluci u nás v centru tak neměli vlastní rodinu, přišli o rodiče i sourozence a celý rok trávili v centru, kde se o ně starali salesiáni – byť s láskou, přece jen tam chyběla ženská ruka.

Jediný ženským elementem jsem byla já a postarší Belgičanka, starjící se o nemocné. Kluci si za mnou chodili povídat, svěřit se, ti malí se chodili pomazlit. A tak jsem se stala mámou a starší sestrou osmdesáti kluků.

Na přednášce o Africe.

foto: Josef Zelinka

V Africe vidí člověk hodně chudoby, o to víc však radosti z mnoha drobností, které život přináší. Za jednu z nejdůležitějších věcí, kterou jsem si z Konga odvezla, je vědomí, že to má smysl. Že se totiž se situací chudých afrických států dá něco dělat, i když to bude dlouho trvat. Africe totiž nechybí bohatství ani lidé, ale vzdělání. I když pro mě byl rok pod rovníkem náročný, byl zároveň naplňující a smysluplný.

Markéta Lengálová

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

MÁME TU DALŠÍ JARO

Březnové oteplení vytáhlo do vinohradů všechny generace, pracovat na další, snad krásné úrodě. Pesimistické zprávy o zmrznutí vinic při dlouhotrvajících holomrazech se podle zatím zjištěných skutečností nepotvrdily. Réva je přece jenom dostatečně odolná a pokud je vy-

sazená na správném stanovišti, dokáže si i s přiměřenou nepřízní počasí poradit.

V období výstav vín je letošní nabídka opět mimořádná a podnětná. Kvalita hroznů ročníku 2011 předešlý - podle mě tragický rok 2010 – několikanásobně předčila a také množství hroznů bylo výborné. Půjdem-li tedy na nějakou výstavu, určitě si ve vínech z poslední sklizně najdeme nejednoho favorita.

Bílá vína jsou úplným protikladem těch z předcházejícího ročníku, protože velmi suché a teplé podzimní počasí způsobilo rychlé dozrávání, které bylo doprovázeno zrychleným snižováním obsahu kyselin. Taková vína jsou pro některé vinaře nezajímavá a možná i trochu složitější při výrobě a ošetřování, ale pro většinu lidí mnohem příjemnější a lákavá při ochutnávání a popíjení. Jednoznačně

mě v této souvislosti napadá dlouhodobě zažitý názor, že ročník je pro každé víno jeho osudem. Myslím si, že tato vína i s nižším obsahem kyselin mají dobrou perspektivu pro dlouhodobější zrání, protože množství i kvalitativní úroveň aromatických látek je sice od běžných ročníků trochu odlišná, ale jejich vzájemné spojení bude zráním určitě získávat na zajímavosti.

Velikou výzvu však vidím ve vínech červených, u kterých je po půl roce zrání nádherný pokrok a určitě ne každé, ale mnoho bude vynikajících. Modrým hroznům právě to teplé a slunečné podzimní počasí výborně prospělo a ty, které byly sklizené až v druhé polovině října, měly výbornou cukernatost, ale také kvalitně vyzrálé taniny a jejich chuť není vůbec svíravá a trpká. Jemnost těchto vyzrálých barviv a tříslovin v mnoha případech připomíná spíš chuť čokolády nebo kávy a jsem přesvědčen, že tato vína budou po letech opravdu mimořádná.

Než začne réva rašit a kolotoč prací na další úrodě se rozběhne naplno, bude to ještě chvíli trvat. Přejí nám všem, ať ročník 2012 připomíná spíš ten předcházející a potom už je asi na každém z nás, jaké štěstí bude při pěstování mít a jaké hrozny nám ve vinohradech narostou.

Ing. Aleš Urbánek

ZE ŠITBOŘICKÝCH KRONIK

Z BLAŽOVICKÉ KRONIKY

Rodinné a příbuzenské vztahy obyvatel Šitbořic a Blažovic zdokumentované a sepsané blažovickým písmákem a kronikářem Pavlem Štěpánkem.

Od roku 1551 byly Šitbořice majetkem kláštera dominikánek sv. Anny ve Starém Brně a to až do jeho zrušení v roce 1782 tj. 231 roků. V majetku kláštera byly v té době tyto vesnice: Blažovice, Hvozdec, Kohoutovice, brněnské předměstí kláštera sv. Anny (dnešní ulice Anenská a Hybešova), Moutnice, Sívce, Šitbořice a část obcí Jiříkovice, Ořechov, Ořechovičky, Syrovice a Želešice.

Šitbořice byly z nich největší. Rozlohou katastru a počtem obyvatel to byla čtvrtina celkového panství dominikánek. I když Blažovice byly menší, byla zde pobočka kláštera, vrchnostenský dvůr, vrchnostenské instituce a kancelář pro všechny klášterní vesnice.

V Blažovicích byl v první polovině 18. století nedostatek sedláků (pravděpodobně následkem epidemií moru a cholery) a tak několik usedlostí bylo neobydlených a k nim náležející polnosti zůstávaly ladem. V Šitbořicích byl v těchto letech výrazný přírůstek obyvatel a klášterní vrchnost neobydlené domy obsadila hlavně Šitbořáky. Z ostatních vesnic jich moc nebylo. Blažovický kronikář a písmák Pavel Štěpánek v matrikách a klášterních písemnostech vyhledal původ řady blažovických rodin a do své kroniky zapsal:

Blaživický dům a půllán č.p. 3 převzal roku 1722 František Zelinka a roku 1734 půllán č.p. 29 Tobiáš Zelinka. V Šitbořické matrice je zapsáno, že se tu narodili Marii a Janu Zelinkovým roku 1693 syn František (Franz), roku 1699 syn Tobiáš a roku 1701 syn Bernard. Z těchto synů přešel František a Tobiáš do Blažovic. Jméno Bernard je neobvyklé a jmenoval se tak, jak je zapsáno, původní hospodář na č.p. 3 – Bernard Štěpán, který se oženil roku 1698 asi 28 letý s Marianou, vdovou po Antonínu Novotném, usedlém v Blažovicích. Bernard Štěpán a jeho manželka Mariana, kteří děti neměli, byli nějak spřízněni s rodem Šitbořických Zelinků. Buď jak buď, můžeme závěrem říci, a s plnou jistotou zapsati, že rod Zelinků k nám přišel roku 1722 a 1734 ze Šitbořic, přičemž František zemřel bez potomků (půllán přešel r. 1756 na Matouše Ostřížka, rovněž ze Šitbořic) a zůstali potomci Tobiášovi (měl 7 dětí), což jsou Zelinci současní, dosud u nás žijící.

Výrazný příbuzenský vztah k Šitbořicím je u mladšího Bernardova bratra Víta Štěpána. Ten se v roce 1698 oženil s Markétou, dcerou po zemřelém Matouši Kaňovi sousedu Šitbořským. Tyto vztahy k Šitbořicím, svatoanenské dědině, nebyly u rodu Štěpánů zdaleka ukončeny. Tak zjišťujeme, že dcera Víta Štěpána Kateřina, narozená r. 1717, se vdávala r. 1738 za Martina Vozdeckého ze Šitbořic a r. 1791

se provdala Vítova vnučka Magdalena, narozená r. 1771, z čísla 18 také za Martina Vozdeckého ze Šitbořic, který tu později zdědil čtvrtlán. Myslím, že Štěpáni blažovští (později Štěpánci) ze Šitbořic nepřišli i když to nelze vyloučit. V každém případě byli tu však výrazné citové příbuzenské vztahy, jež se táhly zřetelně

zápisy z doby před rokem 1700 až do let 1825 ba možná 1850 i přes značnou geografickou vzdálenost Blažovic – Šitbořice, činící cca 15 km. To platí pro dům č. 18, je to však zřejmé i u Štěpánků na čísle 14, odkud se vdávala roku 1804 Marie Štěpánková za Šitbořického čtvrtlánika Matiaše Hofferka č. 39. Příbuzenské vztahy byly vytvořeny dcerami Štěpánkovými.

Rodina Paulíka na domě č. 4 přišla k nám rovněž z jihomoravských Šitbořic, když před tím pobývali kratší dobu ve svatoanenském Ořechově. Jiří Paulík s rodinou přišli do Blažovic r. 1716 na půllán č.p. 2. Jiří Paulík zemřel v Blažovicích roku 1736 ve stáří 64 let. Od něho převzal půllání celek jeho syn Antonín. Jiřího dcera Anežka (Ágnes), narozena roku 1716, se v Blažovicích provdala za Martina Ondráčka, syna Jakuba Ondráčka z č. 12, který měl také rodové vztahy k Šitbořicím. Jakub Ondráček s manželkou Annou pobývali nějakou dobu v Ořechově, pak se vrátili do Šitbořic odkud r. 1708 přesídlili s rodinou do Blažovic na č.p. 12. Jakub Ondráček zemřel ve stáří 63 let. Na půllání pak hospodařil jeho syn Martin s manželkou Anežkou, dcerou Jiřího Paulíka.

Předkové Blažovického rodu Kubínů přišli do Blažovic roku 1699 z Ořechova, kam před tím přišli ze Šitbořic po válce třicetileté s rodem Paulíků, Ondráčků, Zelinků, ale i Vozdeckých a Kanjů, u nichž nacházíme úzké příbuzenské svazky s Blažovickými, které svými rodinami osídlili a které u nás žijí doposud.

Šitbořičtí osídlovali Blažovice v průběhu let 1700 – 1750. V těchto letech se v Blažovicích vystřídalo mnoho rodin různých jmen. Přišli a zmizeli často neznámo proč a kam. Po roce 1700 až do roku 1740 byl v Blažovicích nedostatek sedláků a tak Vít Štěpán a jeho bratr Jan hospodařili tu každý na dvou půllánech (č.p. 15, 30 a 18, 5) a Kašpar Krejčí dokonce na třech (č.p. 4, 6, 13). V této době přichází k nám osedlí z jihomoravské dědiny svatoanenské a to ze Šitbořic, někdy cestou přes dědinu Ořechov. Uvedl jsem již rod Kubínů, Ondráčků, Zelinků a Paulíků. Tyto rody zde zakotvily, jsou to naše rody nejstarší, k nimž se druzí i rod Štěpánů – Štěpánků ovlivněný matkami – hospodyněmi ze Šitbořic. Rody tyto kladly po mnoha desetiletích základ naší dědiny, dávající jí fundament, ráz a směr. Byly to rody schopné, výrazně selské.

Přátelské vztahy Šitbořických k Blažovským zůstaly po mnoha desetiletích. Tak když Šitbořáci chodili na pouť na svatodušní svátky do Křtin, stavovalo se jejich procesí ke krátkému odpočinku v Blažovicích, při čemž byli ještě pořád známí přátelé, udržení rodinnou zkazkou, navštěvování. Zastávku Šitbořických pamatuje ještě současná stará generece. Rod Kadleců má rovněž svého předka v Šitbořicích. V lánových vizitacích je zapsán v Šitbořicích Říha Kadlec. Celkem mohu říci, že mě tyto vztahy Šitbořice – Blažovice překvapili. Šitbořice leží přece jen nám hodně vzdáleny. Leží za Sokolnicemi mezi Těšany a Diváky od nás asi 15 km. V Divákách žili spisovatelé moravští Vilém a Alois Mrštíkové, v Těšanech žila jejich Maryša, selka, která byla svými osudy vzorem pro známou divadelní hru.

Blažovický rodák Pavel Štěpánek, narozený 1890, zemřel v roce 1970. V roce 1912 po maturitě nastoupil vojenskou službu v rakouské armádě. Prošel výcvikem jako důstojnický čekatel v chorvatských městech Osijeku, Karlovcích a Zagrebu. Potom pracoval jako správce kobilnického velkostatku. Byl i účastníkem I. světové války a po válce budoval jako ředitel hospodářskou školu v Tršicích na Přerovsku. Byl známý jako odborník na pěstování chmele, který se dodnes na Přerovsku pěstuje. Od r. 1937 byl ředitelem hospodářské školy v Holešově a to až do důchodového věku v roce 1951. Potom žil do roku 1970 v Blažovicích a věnoval se historii rodné obce.

Údaje kronikáře Štěpánka doplnil ještě blažovický součástník pan Jiří Ryba: Tobiáš Zelinka, narozený 1691 přišel do Blažovic v roce 1734 na dům č. 29. Měl 7 dětí a zemřel roku 1789. Jeho syn František, narozený 1734, byl blažovickým rychtářem, měl 10 dětí a zemřel roku 1785. Františkov syn Martin, narozený 1769, byl rovněž rychtářem a to v době bitvy U Slavkova.

Údaje kronikáře Štěpánka doplnil ještě blažovický součástník pan Jiří Ryba: Tobiáš Zelinka, narozený 1691 přišel do Blažovic v roce 1734 na dům č. 29. Měl 7 dětí a zemřel roku 1789. Jeho syn František, narozený 1734, byl blažovickým rychtářem, měl 10 dětí a zemřel roku 1785. Františkov syn Martin, narozený 1769, byl rovněž rychtářem a to v době bitvy U Slavkova.

Martinův mladší bratr Pavel Zelinka, narozen 1784, hospodařil na domě č. 12. Měl syna Antonína, narozeného 1835. Antonínův syn Teodor, narozený 1867, hospodařil na domě č. 10 a zemřel v roce 1934. Teodor měl syny Vlastimila a Antonína. Jejich potomci žijí v Blažovicích dodnes. Prababička pana Jiřího ryby, Anna Zelinková, byla sestrou Františka Zelinky.

*Jiří Ryba (Blažovice),
Josef Krupička*

II. SV. VÁLKA OČIMA PŘÍMÉHO ÚČASTNÍKA

PŘES BALKÁN DO BEJRŮTU

V Budapešti jsme nevěděli jak dál, a proto jsme si kavalírsky najali taxík a šoferovi podali napsanou adresu francouzského vyslanectví a jeli. Po několikerém přejetí mostu přes Dunaj šofér zastavil před vyslanectvím. Vyskočili jsme a utíkali do budovy vyslanectví a za námi běžel překvapený šofér a dva policajti hlídající u budovy. Rychle jsme otevřeli vrata a v síni nastala valná hromada. Na zemi ležel vrátný my na něm a na nás šofér. Četníci stáli u domu a nešli dovnitř, jak jsme předpokládali, netroufali si vstoupit na cizí teritoriální území. Šoferovi jsme se omluvili, že jsme před policajty museli utéci. Účet nebyl tak veliký a ještě jsme mu něco přidali. Jen jsme dostali od našeho styčného důstojníka vynadáno, že děláme vyslanectví potíže. Druhý den nás ubytovali u židovské rodiny, kde nás bylo celkem šest. Bydleli jsme tam deset dní, protože byly velké závěje a vlaky nejezdily. Za deset dní jsme jeli ve vagonech roztroušeni po skupinkách, celkem asi 23 osob. Vystoupili jsme před konečnou stanicí v Kiškumhálsz. Tam nás měla čekat auta pro převoz lidí blíže ke hranici, ale pro sněhové závěje to byly dvoje sáně. Jeli jsme asi 10 km a potom šli s průvodcem dál pěšky. Měl nás převést přes hranice, ale sebral odměnu a jen ukázal světla v dál, že prý to je Subotica. Šli jsme lesem, bažinami často jsme se vraceli, protože pro vodu nešlo jít dál. V naší skupině byl starší člověk, nechtěl jít ani vep-

ředu, ani vzadu, občas se díval na buzolu nebo na mapu a kroutil hlavou. Když jsme k ránu přece jen došli k vesničce, kde byl nápis Viničná Granica a že je to jugoslávská vesnice. To nám k naší radosti potvrdil jeden vesničan, který šel pro vodu a hned shledání se slovanskými bratry zpečetil sklenkou rakije. Byli jsme rádi, že jsme v bratrské Jugoslávii. Potom jsme přišli k pohraničnickům v nedaleké Subotici, kterým velel major. Tu jeden z našeho zástupu, také podezřele se chovající muž prohlásil „Já jsem štábní rotmistr X a tento pán, při tom ukázal na staršího muže, je plukovník K. My ostatní, jako vojáci a budoucí příslušníci čsl. zahraniční armády je budeme poslouchat“. Proto také bral plně ovace a obdiv jugoslávských pohraničníků v čele s majorem, za chrabrost se kterou jsme se dostali až sem. Hlavně že chceme bojovat proti Hitlerovi. Major potom prohlásil, že nás musí dát zavřít do kriminálu, protože jsme neoprávněně přešli jejich hranici. Zavřel nás do čekárny I. třídy na nádraží, kde nechal přidat klubovky. Bylo tam útulně a teplo. Tam nás obsluhovaly ženy z Červeného kříže. Měli jsme se pobratimsky a dobře. K večeru nás pod eskortou naložili do dvou kupé vlaku do Bělehradu. Jako eskortovaní jsme nemuseli platit jízdenky. V Bělehradě jsme byli pro velké sněhové závěje zdrženi další týden. Tu dobu jsme byli na Francouzském konzulátu u odvodu do cizinecké legie. Na rozloučenou nám uspořádali ve Slovanském domě, rozlučovací večírek s krajany. Na cestu jsme dostali balíčky. Plukovník K se stal velitelem transportu a štábního rotmistr X udělal pobočníkem. Ti si v jednom kupé udělali kancelář a chtěli, abychom všichni odevzdali balíčky do jejich kupé a on je bude dle potřeby přidělovat.

Tomu se ovšem všichni vzepřeli, protože balíčky dostali jednotlivci a ne celek.

Na cestě vlakem do Soluně nás v Čupriji a Skoplji čekali i s hudbou krajané, kteří tam pracovali v pivovarech a cukrovarech. Bylo veselo, hudba hrála, lidé přáli nám na naší cestě mnoho úspěchů a dávali nám zase balíčky na cestu. Pan plukovník opakoval svoje vojenské schopnosti a chtěl uschovat balíčky pod jeho ochranu do společného skladu pod své velení. Opět nepochodil. Cesta byla dlouhá, přesto že se náš vlak jmenoval Balkánský expres. Jednu noc jsme spali v Soluni a opět jeli do Cařihradu. Potom přes Bospor dál do Balbeku. Většina z nás tam jela poprvé přes moře. Stále se jelo vlakem a za pět dní jsme celí utlučení přijeli do Bejrútu.

Tam jsme byli nejprve v kasárnách nad městem a přístavem plným krys a myší. Potom nás přestěhovali do baráků za městem na okraj pouště. Tam nebyl vzácný noční řev šakalů, kteří chodili na zbytky jídla. Těch tam bylo dost, protože nám vařili dvakrát denně skopové maso a to nebylo nikdy dovařené. Skoro každý to musel vyhodit. Živil jsem se většinou pomeranči, kterých tu bylo hodně a skoro zadarmo. Tam nás bylo tou dobou asi 30, ale stále přicházeli další a další utečenci z protektorátu. Když nás bylo již 120, tak jsme byli lodí dopraveni do Francie. Z příhod, které jsme prožili v Bejrútu, stojí za zmínku to, že i tam zasahovala dlouhá ruka gestapa a jeho prodejních pomocníků. Jednou, když jsme byli ve městě, uviděli jsme tam prodejnu obuvi Baťa. Zvědavě jsme šli dovnitř, vše bylo stylové, jak jsme to znali od nás. Jen prodavač nebyl Čech, ale k našemu údivu se k nám hlásila Češka se sokolským odznakem na klopě kabátu. Hned nás vítala, představila se jako madam Kovalenková. Její manžel prý učí na univerzitě a je to Ruský emigrant. Zvala nás na návštěvu do jejího domu na druhý den. Když jsme se večer vrátili do kampu, tak nás takových pozvaných bylo víc, skoro všichni. Protože nás bylo mnoho, navrhl jeden z našich, že by to obtěžovalo, měla by jít jen delegace a to předáci Sokola. A hned se hlásili, že ten byl župní náčelník, ten vzdělávatel, jiný byl náčelník, cvičitel a tak podobně. Po návratu vyprávěli, jak se měli dobře, byli pohoštěni, fotografovali se a tančili. Madam slíbila, že opatrně sdělí jejich rodinám, že jsou v pořádku, žijí a zdraví. Když jsme přijeli do Francie, jednou nám bylo hlášeno, že madam Kovalenková byla špiónkou gestapa a pracovala pro Němce. Kdo jí dal adresu, tak ona ji hned poslala na gestapo. Nebo, jednou jsme přišli na barák a vidíme, že okolo našich pryčů, kde byly naše jmenovky, chodí civilista a něco si zapisuje.

Eda Urbánek (sedí ve spodní řadě s baretem) v bejrútském táboře v poušti, 29.2.1940.

foto: z rodinného archivu R. Dohnálka z Moutnic

Překvapen, rychle vše schoval pod kabát a chtěl zmizet. Měli jsme předtuchu něčeho nekalého a chtěli ho zadržet. On se tomu vzpíral. Vtom přišel Vilda Jakš, tehdejší mistr Evropy v boxu, který tam byl s ním a ten říkal, abychom ho nechali, že je to jeho přítel, arménský student. Když jsme na prohlídce Arména trvali, Vilda se rozčílil a mě dal slušného háka pod bradu. Na nátlak všech přeci jen prohlídku kamaráda povolil. Skutečně se zjistilo, že to byl německý špión a potom mu dal co proto i Vilda. Potom jsme se s Vildou skamarádili, uznal svoji chybu, a když dostával na lodi od francouzských námořních důstojníků dary (víno, šunku, pomeranče) vždy na mě pamatoval. Když už vzpomínám na Vildu, tak v Anglii šel k bombardovacím letadlům. Při jednom náletu na Německo byla zasažena zadní otáčecí věž, ve které byl střelcem, a on bez spojení v otevřené kabině namrzl, byly mu amputovány některé prsty na rukou i na nohou. Když se uzdravil, šel znovu do letadla za starými kamarády. Ale hned asi při druhém náletu tam zůstala celá posádka. Byl to hrdina, letec i sportovec. Jednou jsme při procházce městem viděli na kostele tabuli. Kostel stál na návrší v olivových hájích a tabule hlásala, že jej před 100 lety postavil dr. Joe Hayek český lékař. Také za městem byla menší továrnička Baťova, a všechna čest, snad to byla zásluha vedoucího, že nám poskytovali různé služby. Když někdo neměl v čem chodit, dali mu lacinější obuv nebo roztrhanou opravili, vyprali prádlo, dali mu ponožky a pod. V továrničce bylo asi 300 zaměstnanců a byla tam také škola a nemocnička. Po třech týdnech celkem příjemného pobytu přišla zpráva, že druhý den z Bejrútu odjíždíme.

Eduard Urbánek

KONEC LYŽOVÁNÍ V ŠITBOŘICÍCH?

Někdy v roce 1986 se trojice příznivců lyžování – Jara Vinčar, Zdeněk Nekvapil a Jožka Rozkydal rozhodla realizovat svůj dávný sen – postavit v Šitbořicích lyžařský vleč. Od začátku jim bylo jasné, že musí být jednoduchý, rychle

postavitelný a také demontovatelný, protože jediné vhodné místo k jeho výstavbě bylo vytipováno na poli mezi líchami a rozdíly. Jedná se o severní svah, na kterém se sníh, samozřejmě když napadne, dlouho drží.

Horní stanice vleku byla provedena jako svařovaná trubková konstrukce s pohonnou jednotkou. Spodní stanici tvořila kladka upoutaná na stoletý dub. Protože u nás nikdo neměl zkušenosti s konstrukcí podobných zařízení, šlo se cestou pokusů a omylů. Svůj um a cit pro stroje zde prokázal Jan Krupička

s partou údržbářů z JZD, který byl hlavním autorem konečné a hlavně funkční verze pohonu. Pro zajímavost – převodovka byla použita z vyřazeného sběracího vozu Horal. Vzdálenost mezi stanicemi byla 330 metrů. Pro jednoduchost bylo zvoleno zavěšení lyžařů na tažné lano pomocí lanových kotviček, které si lyžař po celou dobu lyžování vozil s sebou. Zbývalo dořešit potřebné zázemí pro lyžaře a pro uskladnění konstrukce vleku v létě. Díky kontaktům na železnici se podařilo zakoupit vyřazený vagón, který byl dříve využíván jako pojízdná dílna u stavebního vlaku. Pro zajímavost – datem jeho výroby je rok 1924, takže už něco pamatuje. Vagón byl po vlastních kolech přepraven do Hustopečí, zde byl po demontáži podvozků naložen na trailer a přepraven do Šitbořic. Jeřábem byl složen na pole hned vedle cesty, kde na něm byly provedeny potřebné úpravy. Bylo nutno ještě vyřešit problém, jak ho dostat na plánované místo vedle lesa kam nebylo možno s autem a jeřábem vjet. Musel být použit poněkud drastický způsob – za pomoci pásového „stalince“ byl smykem dotažen až na potřebné místo. Že se vagónu moc nechtělo dokazovalo několik ztrhaných silných jeřábových lan. Pokračováním usazení vagónu na místě bylo jeho ustavení do vodorovné polohy. Za pomoci hydraulických zvedáků byl postupně zvedán a podkládán betonovými železničními pražci, vznikla tak zajímavá konstrukce.

Kolem tří „otců zakladatelů“ se postupně vytvořil lyžařský oddíl – parta kluků, která nelitovala námahy pro dokončení stavby. Nelehkým úkolem bylo napojení vleku

na energii. Přes líchy, mezi stromy a hlavně jejich kořeny byla vykopána více než 150 metrů dlouhá rýha, do které byl položen přírodní kabel. Plány byly velké, bylo uvažováno i s osvětlením svahu pro možnost večerního lyžování.

I přes velké každoroční přání lyžařů zahájit sezonu hned před vánocemi musel vždy být brán ohled na svatého Petra, na jehož uvážení bylo, zda na svah nasype nějaký sníh. Ne vždy se to podařilo, některé roky se vleku vůbec nestavěl. Přesto se na „naši kotvičku“ dařilo nalákat hodně lyžařů i nelyžařů a hlavně hodně těch malých, kteří v té době ještě neměli tolik možností jezdit na hory. Asi

Takhle se u nás kdysi lyžovalo.

foto: Jiří Kaňa

dva roky jsme dokonce lyžovali několik večerů při umělém osvětlení, než nám někdo potřebný odcizil halogenové reflektory, jeden rok se vleku stavěl až někdy v polovině února, kdy napadlo velké množství sněhu a lyžovalo se přes tři týdny. Vlastní vagón sloužil jako šatna pro přezouvání lyžařů a samozřejmě jako prostor pro zahřátí při kelímku čaje nebo svařáku. Rozpálená kamna kolem sebe šířila krásné teplo.

Poslední lyžařská sezóna se vydařila v roce 2006, kdy se lyžovalo přes měsíc. Další roky se vleku kvůli nedostatku sněhu postavit nepodařilo. V roce 2010 nás postihla první pohroma, někdy v létě došlo k násilnému poškození vagónu a krádeži kabelů. Jelikož jsme z poslední sezóny měli k dispozici nějaké vydělané peníze, zakoupili jsme nové kabely a těšili se na zprovoznění vleku. Bohužel nám to však nebylo dopřáno, loni na jaře došlo k totálnímu vyloupení vagónu, zmizely veškeré kabely, celá konstrukce horní stanice vleku, nosná lana a další, co se tam nacházelo. Tímto skutkem nějakého anonymního lidského darebáka došlo ke zničení dlouholetého úsilí party kluků, kterým jedinou odměnou za námahu byla pouze radost z radosti jiných a možnost dokázat, že i v Šitbořicích se dá lyžovat.

Nezbývá, než se trochu smutně zeptat: „Je to opravdu konec lyžování u nás v Šitbořicích?“

Jiří Kaňa

Vykradený železniční vagón – vše co zbylo z lyžování v Šitbořicích. foto: Jiří Kaňa

SPORT

ŽÁKYNĚ ŠITBOŘIC VYHRÁLY FINÁLE ORION FLORBAL CUPU

V tomto čísle časopisu Štengaráček bych Vás ráda seznámila s naší účastí v Orion florbal cupu. Jak již mnozí víte, minulý rok jsme v Orion florbal cupu skončily na krásném 3. místě v republikovém finále. A tak pro nás letos nebylo zrovna nejjednodušší obhajovat náš titul. Všichni od nás očekávali, že se do republikového finále dostaneme automaticky, což bylo pro náš tým celkem stresující. Kdybychom se tam nedostaly, bylo by to bráno jako velký neúspěch.

Prvním krokem bylo okresní kolo, které se konalo ve Velkých Pavlovicích 14. 12. 2011. V prvním zápase jsme nastoupily proti ZŠ Velké Pavlovice, kterou jsme porazily 12:0. V druhém zápase nás čekaly bojovnější hráčky ze ZŠ Kobylí, které jsme nakonec porazily 9:2. K postupu do krajského kola nám tedy chyběl poslední zápas, a to proti gymnáziu Velké Pavlovice. Bojovaly jsme a zvítězily 8:0.

Dalším krokem bylo krajské kolo, které se odehrálo 16. 2. 2012 ve Slavkově u Brna, kde se sešlo celkem 8 týmů. Ve skupině B, ve které jsme byly i my, nás hned v prvním zápase čekala Hroznová Lhota. I přes naši snahu a počet šancí jsme branku nevstřelily a soupeřky nás nakonec porazily 1:0. Do dalšího zápasu proti Rájci-Jestřebí jsme nastoupily s obavami, abychom něco nepokazily a neprohrály další zápas. Jako první daly gól protihráčky, ale my to nevzdaly, zabraly jsme a vyhrály 4:1. Ve třetím zápase proti Brnu se nám podařilo vstřelit krásné 4 góly a do semifinále jsme tedy postoupily z 2. místa. Ze skupiny A do semifinále postoupily Těšany, náš další soupeř. Jelikož

Slavnostní přijetí mistryň ve škole.

foto: Tomáš Mottl

hráváme s některými holkami z Těšan v lize dorostenek, bylo zvláštní hrát proti sobě o postup do finále. Zápas byl napínavý. První branku se podařilo vstřelit nám. Těšany dorovnaly, ale rozhodující gól padl do jejich branky. A tak jsme s výsledkem 2:1 postoupily až do samotného finále, stejně tak jako Ioni Hroznová Lhota, která porazila Rousínov 6:1. Finále bylo napínavé. Zápas s Hroznovou Lhotou byl vyrovnaný, ale protihráčky se nakonec dostaly do vedení. Po naší střele z dálky jsme vyrovnaly a po chytré fintě Terky Baranové, která vstřelila vítěznou branku, jsme čekaly na konec zápasu. Zvítězily jsme 2:1 a po roce znovu postoupily do kvalifikace o republikové finále, která se konala 7. 3. 2012 ve Žďáře nad Sázavou. Sešly se zde vítězky krajského kola z Pardubického kraje, kraje Vysočiny a Jihomoravského kraje. První zápas jsme hrály proti Žďáru nad Sázavou a vcelku jednoznačně jsme zvítězily 4:0. Po krátké pauze jsme hrály druhý, rozhodující zápas proti Pardubicím a po dvou třetinách zápasu jsme již vedly 3:0. Soupeřkám se podařilo dát 1 gól, ale i tak jsme zvítězily 3:1 a postoupily mezi 6 nejlepších týmů do republikového finále, které se konalo 23. – 24. 3. v Brně.

Zahájení republikového finále probíhalo ve velkém stylu. Nastoupily jsme na hrací plochu, zazněla naše hymna a pak už se jen čekalo na oficiální zahájení turnaje. Týmy byly rozděleny na 2 skupiny. Ve skupině A nastoupily týmy z Kutné hory, Brna a Uherského Brodu. Ve skupině B byly týmy z Nového Strašecí, Děčína a my ze Šitbořic.

Náš první zápas jsme hrály proti Novému Strašecí a po krásných kombinacích jsme vyhrály 6:2. V druhém zápase to bylo již více dramatické, hrály jsme proti Děčínu. Tým protihráček měl taktiku vyhazovat vše na svou nejlepší hráčku dopředu, před naši branku, která se nám snažila pořád dát gól. Dokonce se jí to i povedlo a my prohrávaly 0:1.

Vítězný tým – nahoře zleva: Tereza Baranová, Nikola Hofferíková, Hana Dopitová, Lenka Stejskalová, Jaroslav Hála, druhá řada zleva: Pavlína Steinbocková, Marie Halasová, Hana Košvicová, Vendula Nováková, ležící zleva: Katka Vahalová a Lucie Němečková.

foto: Tomáš Mottl

Zápas Rakousko 2 - Šitbořice.

foto: Václav Hlávka

Nevzdaly jsme to a obrátily na 3:1. Hráčky z Děčína dvě minuty před koncem snížily na 3:2, ale další šanci jsme jim nedaly a zvítězily jsme! Tak jsme si zajistili postup do semifinále ze skupiny B z prvního místa.

V sobotu ráno jsme v semifinále hrály proti Uherskému Brodu. Zodpovědnou hrou jsme získaly náskok 3 gólů, avšak soupeřky ke konci zápasu dokázaly vstřelit 2 branky a snížit na 3:2. Byly to neskutečné nervy, ale dokázaly jsme tento stav udržet do konce a tak postoupit do finále. Tam jsme se potkaly znovu s Děčínem. Větší nervy jsme myslím ještě opravdu nezažily. Snažily jsme se kombinovat, rozpo- hybovat hru, ale gól do branky ne a ne vstřelit. Protihráčky jako by si ji zabarikádovaly a nechtěly nás k ní pustit. Až ve 3 třetině, v 28 minutě zápasu se nám podařilo po krásné herní kombinaci vstřelit gól. Měly jsme obrovskou radost, doslova nám spadl kámen ze srdce. Avšak chyběly ještě dvě minuty do konce zápasu. Ale díky zodpovědné hře s dobře zvolenou taktikou jsme jednobrankové vedení udržely a zápas vyhrály. Splnil se nám obrovský sen. Vy- hrály jsme republikové finále Orion florbal cupu. Datum 23. – 24. 3. 2012 se zapíše hluboko do našich srdcí. Je to neuvěřitelný úspěch naší malé vesnické školy. Jen pro představu: celého Orion florbal cupu se v této kate- gorii účastnilo 820 holčičích týmu ze základních škol z celé České republiky.

Ale tím naše úspěchy nekončí. Kromě účasti v Orion florbal cupu hrajeme také ligu dorostek- nek, ve které si vedeme dobře a jsme na 1. místě z 5 týmů a čeká nás i v této kategorii republikové finále, a to 14. – 15. 4. 2012. Dále se účastníme 1. ligy juniorek, kde hrajeme proti hráčkám i o 4 roky starším a zkušenějším. Přesto jsme na výborném 5. místě z 9 týmů.

A co dodat na závěr? Velký dík patří všem, kteří nás přijeli podpořit na republikové finále nebo si na nás jen vzpomněli. Za skvělé zážitky v celém Orion florbal cupu patří dík všem hráčkám z týmu. A nakonec obrovský dík našemu trenérovi Jarku Hálovi, bez kterého bysme dnes nebyly to, co jsme.

Naučil nás, jak se správně drží florbal, všechny kombinace při hře a měl vždy s námi obrovskou tr- pělivost. S panem učitelem Mottlem tvořili úžasnou dvojici, takže jsme se nikdy nenudily. Děkujeme, že jste nám umožnili být tam, kde jsme teď. Za velké podpory fanoušků, rodičů, trenérů, učitelů a všech našich kamarádů jsme to dokázaly. Děkujeme, že nás podporujete.

Vendula Nováková

OHLÉDNUTÍ ZA TURNAJEM MIS- TRŮ SVĚTA V KOLOVÉ

Vážení příznivci kolové, dovolu- te mi krátké ohléd- nutí za jubilejním 45. Turnajem mistrů světa.

Tradiční turnaj v kolové, jenž je právem označ- ován jako nejlépe obsazovaný a organizovaný turnaj v ČR jsme pořádali při příležitosti 20. výročí založení oddílu kolové. Na již tradičních mládežnických turnajích PRA- MOS CUP se představili naši nadějní hráči v mezinárodní konkurenci.

Turnaj žáků jednoznačně vyhrála dvojice P.Hájek – T. Boháček. Tato dvojice dosud vyhrála všechny turna- je v republice a je horkým kandidátem na získání mistrov- ského titulu. Druhá šitbořická dvojice Š. Urbánek – M. Drabálek skončila těsně pod stupni vítězů, ale získala si sympatie diváků. Tato dvojice zaznamenala v letošním roce největší výkonnostní skok a na celorepublikových turnajích obsazuje 3. místa. Pokud obě družstva zinten- zivní trénink, je předpoklad velkého úspěchu na M ČR v žákovské kategorii.

Na turnaji juniorů jsme měli pouze jediného zástup- ce oddílu – Marka Topoláře, který tuto sezonu hraje s F. Zahálkou ze Svitávky. I toto družstvo potvrdilo roli favo- rita a turnaj po doplňkovém zápase se Svitávkou vyhrá- lo. Družstvo také vede juniorské tabulky v republice a je jistým postupujícím na ME juniorů v belgickém Gentu. (Přesně po 10 letech, kdy v tomto městě obsadila dvojice Bedřich- Lejska 4. místo na MEJ).

Stupně vítězů TMS v kolové 2012.

foto: Milan Němeček

Na hlavním turnaji jsme měli poprvé v historii zástupce domácího oddílu. Dvojice R. Zvolánek-O. Blaha mohla jenom v kvalitní zahraniční i domácí konkurenci překvápít. To se nepodařilo, dvojice skončila poslední, ale díky podpoře diváků si odnesla nezapomenutelné zážitky. Tato dvojice vyhrála oba turnaje v československé soutěži U 23. Cílem šitbořického oddílu je probjovat se do 2. Ligy a zařadit se tak mezi 18 nejlepších družstev v ČR.

Musím již tradičně poděkovat všem podnikatelským subjektům v obci a regionu, bez jejichž podpory by nebylo možné tuto tradiční sportovní akci uspořádat. Není možné nezpomenout obětavost a úsilí všech příznivců kolové, kteří spolu s vedením obce věnovali svůj čas pro přípravu, zabezpečení a provedení celé akce.

Vážení spoluobčané, věřím, že Vás výkony našich hráčů zaujaly a doufám, že nás podpoříte vysokou diváckou návštěvou i v příštím roce.

Výsledky hry našich hráčů můžete sledovat na nových stránkách našeho oddílu www.sitborice-kolova.cz

Robert Zvolánek st.

FOTBAL

Vážení příznivci šitbořské kopané, v tomto jarním čísle Štengaráčku bych vás chtěl informovat o novém dění kolem naší kopané.

Již nezadržitelně se blíží první jarní mistrovský zápas, který se hraje 1. 4. 2012 na hřišti v Pouzdřanech. První jarní domácí mistrovský zápas sehraje o týden později tj. 8. 4. 2012 v 15:30 hodin proti Uherčicím. Tak nás přijďte podpořit v hojném počtu, protože pokud nebudeme bodovat v každém zápase, tak nás čeká „prales“.

Níže naleznete jarní rozlosování obou našich družstev, jak mužů, tak i dorostu. Muži budou hrát domácí zápasy vždy v neděli v odpoledních hodinách. Dorost z důvodu nedostatku hráčů bude tentokrát hrát domácí zápasy už v sobotu.

Teď něco málo kolem družstva mužů. Do týmu se po půlročním hostování v Nikolčicích vrací Tomáš Kluska. Po dlouhodobém zranění se do přípravy zapojil Jan Běloušek. Z Nikolčic přestupuje David Urban a na hostování z Divák možná přijde Tomáš Podlucky. Trenérem zůstává Roman Kresa, ale v zápasech nám na lavičce bude nápomocen Jiří Jeniš.

V měsíci březnu byl po dlouhé době ustanoven nový výkonný výbor, který čítá sedm výkonných členů (další jsou samozřejmě vítáni). Informace o fungování výkonného výboru by měl být k dispozici na internetových stránkách oddílu (www.sokolsitborice.cz).

Už se pomalu začíná rýsovat program k oslavě 80 let kopané v Šitbořicích. Dne 23. 6. 2012 se uskuteční turnaj starých pánů za mezinárodní účasti. Tohoto turnaje se účastí družstvo z chorvatského Kutjeva, Lovčiček, Velkých Hostěrádek a domácích. Dne 30. 6. 2012 zavítá na naše hřiště „Menšíkova jedenáctka“

a možná účast potvrdí i mužstvo složené a vedené Petrem Švancarem.

Pro všechny ještě informace o termínu konání „Svatováclavských hodech“. Ty se v tomto roce budou konat v termínu 22. – 23. 9. K tanci a poslechu bude hrát slovácká dechová hudba „Vacenovjáci“.

Přeji vám za oddíl kopané příjemné prožití velikonočních svátků.

JARNÍ ROZLOSOVÁNÍ DOSPĚLÝCH (III. TŘÍDA, SK. B):

Kolo	Datum	Začátek	Soupeř	Kde
16.	1.04.	15:30	Pouzdřany	V
17.	8. 4.	15:30	Uherčice „A“	D
18.	15. 4.	16:00	Popice	V
19.	22. 4.	16:00	Starovičky	V
20.	29. 4.	16:30	Strachotín	D
21.	6. 5.	16:30	Brumovice	V
22.	13. 5.	16:30	Nosislav	D
23.	20. 5.	16:30	Velké Němčice „A“	V
24.	27. 5.	16:30	Klobouky	D
25.	3. 6.	16:30	Vrbice	V
26.	10. 6.	16:30	Kobylí	D
14.	17. 6.	16:30	Bořetice „B“	V

JARNÍ ROZLOSOVÁNÍ DOROSTU (III. TŘÍDA, SK. B):

Kolo	Datum	Začátek	Soupeř	Kde
14.	1. 4.	13:15	Dolní Dunajovice	V
15.	7. 4.	13:15	Tvrdonice	D
16.	15. 4.	13:45	Rakovice	V
17.	22. 4.	13:45	Hlohovec	V
18.	1. 5.	14:15	Strachotín	D
19.	6. 5.	14:15	Charv. Nová Ves	V
20.	12. 5.	14:15	Lanžhot	D
21.	20. 5.	14:15	Klobouky	V
22.	26. 5.	14:15	Moravská Nová Ves	D
12.	3. 6.	14:15	Kobylí	V
13.	9. 6.	14:15	Zaječí	D

Martin Kříž

OBRAZOVÁ KRONIKA

11.2.2012 – Maškarní ples – kankán (plnoční překvapení).

foto: Kamila Lengálová

11.2.2012 – Vítězné masky si přebírají cenu.

foto: Kamila Lengálová

Vítání občánků.

foto: Zdeněk Lengál

Vítání občánků.

foto: Zdeněk Lengál

Zlatá svatba manželů Křížových.

Zlatá svatba manželů Podbřeckých.

foto: Antonín Lengál

25. 2. 2012 – Den vesnické pospolitosti.

foto: Antonín Lengál

25. 2. 2012 – Den vesnické pospolitosti.

foto: Antonín Lengál

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, březen 2012, č. 2012/1, ročník 18
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; sazba: František Valíček; členové redakční rady: Hana Navrátilová
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 600 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
uzávěrka příštího čísla: 5. 6. 2012, úvodní stránka: Maska klauna z maškarního plesu, foto: Kamila Lengálová
e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: <http://www.stengaracek.cz>